

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cisanădiei 3.

Se prenumeră și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Duelul.

Devine tot mai interesantă desbaterea asupra §-lui 14 din legea cea nouă militară. Mai interesantă dăcem însă nu pentru-că ne-am apropiat de o perfecțiune mai salutară a unei legi. Nu. Cu așa ceva, ne convingem în fiecare zi mai mult, „părinții patriei“ nici nu-și mai bat capul. Altcăva, cu totul altceva este de ce se tractează. Legea militară servește numai de paravan aceluia altceva.

Despre ce poate fi vorba?

Diarele dela Budapesta revarsă cu fiecare zi mai multă lumină asupra situațiunii. Și la urma urmelor ne alegem cu spectacolul, că vedem în plan, încungiuțați de oratorii înverșunați din dietă, de demonstrații de pe strade și din provincie, pe doi inși, care abia Marția trecută și-au deschis visurile, pe Apponyi și pe Col. Tisza, măsurându-și puterile în luptă.

Dar' așa este, nu mai încapă îndoaia, că între acești doi bărbați are să se hotărască nu soarta legii militare, ci soarta viitoare a Ungariei. Aceasta a putut fi mai înainte o presupunere supusă îndoelilor. Astăzi însă puținii vor fi, care să se mai îndoiască, că între acești doi bărbați zace greutatea situațiunii țerii ungurești.

Iată pentru-ce dăcem noi așa. Pantru-că cu cât se face mai multă lumină asupra situațiunii, cu atâta se vede mai bine, că acești doi bărbați se luptă pentru putere. Este duel pe viață și pe moarte între contele Apponyi și între Coloman Tisza, ministrul-președinte. Duel, în care unul trebuie să cadă și altul să rămână învingător.

Sunt diare, care își pun în perspectivă apropiata retragere a ministrului-președinte.

Pentru Români este irelevant, dacă se retrage Col. Tisza și vine contele Apponyi, precum și dacă rămâne Coloman Tisza și nu vine contele Apponyi.

Șovinist e unul, șovinist e și celalalt. Popoarele sau adevăratele populații a țerii ungurești nu credem că are să se afle sub guvernul celui-ce ar veni mai bine, decum s'a aflat sub guvernul celui-ce s'ar duce. Se vede că nu e născut Maghiarul pentru politică condusă de adevărate interese. Are temperament prea iute, care nu-i dă răgaz să mediteze ce ar fi priinciosul pentru toți locuitorii țerii deopotrivă.

De aceea Românii nu se vor topi de jale, dacă Coloman Tisza se va duce, și Românii nu li-se va întempla nimic de bucurie, pentru-că eventual ar veni la putere contele Apponyi.

Cu toate aceste schimbarea ce ni-se prognoștează, că are să urmeze în urma duelului politic dintre cei doi bărbați politici ai Maghiarilor, nu ar fi fără de nici o importanță.

Înainte de toate este întrebarea, dacă un Apponyi ar fi în stare să mulțumească cu guvernul seu pe cei din stânga extremă?

De cei din dreapta nu întrebăm. Acestora le va fi mult până vor trece în tabăra cea nouă. După-ce vor fi trecut însă, vor fi și acolo tot așa de credincioși mameluci, precum au fost sub stăpânul lor actual.

Alta e, cu totul alta cu extremiștii. Acestia sunt pretențioși. Dacă vor vedea, că contele Apponyi nu-i conduce curând la Papa lor politic, la dl Kossuth, vor striga „Abzug Apponyi!“ până se va duce.

Și dacă s'ar duce?

Nici vorbă, că atunci, mergând lucrurile cum s'au început, ar trebui să ajungă un Geza Polónyi și un Gabor Ugron la putere. Și când ar ajunge acestia la putere, am avea „norocirea“ să vedem și pe dl Kossuth, „marele patriot“, venind acasă.

Vorba este, că până când se vor petrece jocurile aceste politice, țeara oare nu va avea să sufere?

Consecvențele negreșit că nu s'ar oprî aci.

O schimbare de cabinet în Ungaria ar avea drept consecvență și o schimbare în politica externă.

Ultramontanul Apponyi cu anevioie s'ar decide a consimți cu alianța cu un imperiu protestantic și cu un regat antipapist.

Nu mai continuăm cu consecvențele unei schimbări de cabinet, așa după-cum se prognoștează că trebuie să aibă loc după duelul dintre Apponyi și Col. Tisza, cu rezultat nefavorabil pentru cest din urmă. Ne-ar duce la o constelațiune europeană cu totul opusă ligei de pace. Și n'am voi cu nici un preț să prorocim eventualitatea unei alianțe bună-oară cu Franța sguduită de certuri interne, cu prinsonerul din Vatican și cu regele Milan din Belgrad, contra căruia se scrie, că conspirează chiar oamenii lui de încredere, dintre care vrea să-și compună cabinetul cel nou.

Nu mai continuăm cu consecvențele unei schimbări ci până una alta credem, că contelui Apponyi nu-i va succeda să răstoarne pe Col. Tisza. Aceasta pentru cuvântul, că cu relele cunoscute sîntem oare-cum dedați, ear' de altele mai turbulente am dorî să fim cruțați.

De garantat însă în ziua de azi, după atâtea experiențe neplăcute, nu garantăm nimica. Cu oameni ca aceia, care au rolul prim politic în țerele ungurești, toate sînt cu puțință.

1848.

Sub acest titlu publică diarul „Schwarzgelb“, precum ni-se comunică din Viena, următorul articol vrednic de considerare:

În fața evenimentelor din capitala Ungariei, cifra 1848 apare ca un Menetekel în memoria noastră. Radicalismul maghiar a pus mâna pe frâu, el domnește în parlament și pe strade, toate concesionile ce i-se oferî sunt prea puține, el vrea să-și cerce puterea, voinde să obțină cu forța demisionarea lui Tisza. S'a creșut, că jalea dinastiei va pune stavilă lipsei de considerațiune a excedenților pestani. Această așteptare nu s'a realizat. Demonstrațiunile se urmează cu vehemență potențată. Impotența autorităților civile este dovedită în mod eclatant și ear' numai și numai trupele armatei împărătesci sînt acele, care, ținînd ocupate stradele și piețele capitalei ungurești, scutesc ordinea publică de ruina deservită.

Sigur noi nu vom plînge după ministrul Tisza. Dacă acest minister s'ar demisiona și în locul lui ar veni bărbați, care ar pute să conducă cu mână tare cărma statului și să țină radicalismul maghiar între marginile impuse de ideea imperiului austriac, apoi am saluta o asemenea schimbare cu cea mai sonoră aprobare a noastră. Mai sînt încă în Ungaria bărbați cu sentimente împărătesci, care sînt pătrunși de mărimea ideii imperiului austriac. Astfel de bărbați trebuie puși la cărmă. Ori-ce pactare cu radicalii maghiari și cu Kossuth-istii duce numai la revoluție. Mai departe cu până la Tisza, conducătorul partidului țigrilor de mai înainte, nu mai poate merge imperiul în indulgență și concesionile sale față cu separatismul maghiar.

Nu mai un pas încă pe acest drum, și eară stăm acolo, unde ne găsim în anul 1848, unde bunătatea Monarhului înzadar a exhaiat toată indulgența și numai energia tinărului seu urmaș a putut să înfrîne cu mâna înarmată duchurile deslanțuite ale răscolului.

Diarul maghiar „Budapesti Hirlap“ raportează despre o întâlnire a lui Tisza cu Andrassy la baronul Vay, întemplată înainte de călătoria din urmă a lui Tisza la Viena.

Președintele casei magnaților baronul Vay și-a exprimat temerea sa față cu soarta §-lui 14 în casa magnaților. Tisza a șis, că punerea cesiunii de cabinet nu va lăsa nici o îndoială asupra situațiunii, ear' la aceasta a replicat Andrassy: „Trebuie să pui numai în sus cesiunea de cabinet.“ Aceiași tonă a aflat despre o audiență a lui Andrassy la Îm-

păratul, în care Andrassy s'ar fi exprimat, că se teme că proiectul va fi respins decătră casa magnaților. Împăratul se fi șis: „Da, dacă d-ta vei agita contra lui“. „Eu nu voi agita“, șise Andrassy, „dar voi vota contra lui“.

Aceste împărtășiri deschid o privire adîncă în vieța internă a separatismului maghiar. Dacă și contele Andrassy, acest intim om de încredere al lui Bismarck și acest hotărît apoget al influenței prusiane, ia parte la agitațiune contra legii militare, atunci ea este aprobată în Berlin, atunci Maghiarii din Berlin au primit semnul, să folosească momentul de acum, când prin moartea Principelui de Coroană poate apăre ceașta succesiunii și întrînsa poate fi necesar votul legislațiunii ungare, să folosească acest moment spre a obține noue concesionii pentru independența de stat a Ungariei. Dar' noi sîntem firm convinși, că în această privință se înșeală oamenii și la Berlin și la Pesta.

Cu cât mai provocător pășese radicalismul maghiar, cu atât mai puternic va fi respins. Ca și în anul 1848, va afla dinastia energia și puterea, ca să unească cu efect interesele tronului cu interesele monarhiei. Germanii, Slavii și Românii, care locuesc în Ungaria și fac majoritatea covârșitoare a populațiunii, își vor face și acum datorința, când se va face apel la dinșii. Jellacic, Hurban și Iancu sînt morți, dar' se vor ridica alți bărbați, care vor întări popoarele Ungariei în credință pentru Împărat și monarhie și le vor chieșa să combată atentatele radicalismului maghiar.

În acest moment serios slăbiciunea și indulgența nu sînt la loc. Radicalismul maghiar este tare numai cîtă vreme este suferit. Dinaintea țării el se retrage și puterea de acțiune îl desarmează. Nu trebuie pactat cu aceia, care cu strigătul „Ejjen Kossuth!“ voese să brutalizeze nu numai Ungaria, ci monarhia întreagă. În Ungaria nu sînt numai radicali, nu sînt numai Kossuth-isti. Trebuie pus la cărmă un minister analog ministrului Taaffe, în care să fie reprezentate după cuviință și popoarele nemaghiare, trebuie făcute alegeri oneste, din care să rezulte un parlament corăspunător adevăratelor raporturi de populațiune. Într'un asemenea parlament nu va sërba orgiile radicalismului maghiar. Să rumpem ficțiunii manieca a statului separat maghiar masca de pe față. Să fim precauți, să nu alunecăm pe planul peziș, care duce la abisul înaintea căruia stă cifra ominoasă și desmăntătoare: 1848.

Agitațiunea în contra legii militare.

Se șie, că într'o conferență a sa, tinerimea maghiară dela universitatea din Cluj a luat hotărîrea de a agita între alegătorii din Ardeal pentru înscenarea de manifestațiuni în contra proiectului militar. Din Alba-Iulia ni-se împărtășese acum, că Lunia trecută s'a așiat

și prin stradele aceluia oraș proclamațiune ungurească, ieșită din tipografia diarului „Ellenzék“ din Cluj, pentru de a se înscena și acolo demonstrațiuni politice. „Kossuth Lajos azt izente“ și alte bazaconii se puteau ceti în acea proclamațiune, tot în un înțeles ce dă de gol loialitatea fătărită a aceluia, care strigă bătîndu-și pieptul „Ejjen a király!“

Correspondentul nostru din Alba-Iulia ne scrie în această privință:

„Aceste sînt azi la modă, însă când se constatază prin aceasta, că asemenea proclamațiuni s'au așiat prin un scriitor din cancelaria avocatului și deputatului dietal cu program guvernamental, Dr. Mohai Sándor, care în dietă este cel mai mare mameluc al dlui Tisza, atunci ne convingem, că toată înscenarea de lupte între partidele maghiare ale dietei Ungariei sînt nise mofturi, căci ei sînt una pentru de a-și câștiga drepturi usurpatoare și de a profita chiar și de cele mai mari desastre ale imperiului și ale familiei împărătesci. Ei nu vor să șie de cruțare, ei poftesc ca prin toiu ce l-au făcut și poate îl vor mai face să întimideze lumea. Dar' credem că vor mai fi bărbați în acest imperiu, care cunosc pe animalul din poveste. Tot patriotul adevărat este dator a-și păstra sângele rece și a se pregăti cu simțul bărbăției pentru a-baterea rēului ce ni-se pregătesce.

„Ei în numele lui Kossuth se luptă, ca să nu învețe limba germană, cu toate-că nici până la Budapesta nu poți să te învîrtesci fără cunoștința acestei limbi. Fie-le de folos lenea de a se cultiva, dar' noi să nu le urmăm sfaturile, ci ori-când să ne străduim a ne înmulți cunoștințele.

„Oare noi cele 3 milioane de Români să nu putem pretinde folosința limbii noastre conform legilor sancționate de Regele Ungariei?

„Nu ar fi timpul, ca noi să demonstrăm în mod mai eclatant și mai cu drept, că legile sancționate sînt călcate în picioare decătră regimul constituțional?

„Să ne tragem seama, căci cu supunerea noastră ne arētăm de un element prea slab pentru susținerea drepturilor ce ni-s'au mai asigurat prin legile țerii.

„Alții se luptă pentru idei nerealisabile, și noi lăsam fără nici un protest de o însemnătate mai mare turtirea noastră la părete. Trebuie să procedem cu bărbăție mai mare și fiecare Român cu graiu viu ar trebui să o spună, ca măcar în contra legii să nu i-se desconsidere limba, fără de care nici un popor nu se mai poate susține ca popor. Numai în felul acesta am pute șice că ne-am împlinit datorința noastră națională. ay.“

Am înregistrat vederile correspondentului nostru, rezervându-ne a ne pronunța de altădată asupra lor.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Laocoon.

De Gotthold Ephraim Lessing.

Traducere de

Lucreția Suci.

(Urmare.)

XIV.

„Un tablou poetic nu trebuie să se poată schimba într'unul material.“

Dar' dacă este așa și dacă o poezie poate fi foarte rodnică pentru pictor și totuși nepitorească, și dimpotrivă, dacă alta poate fi foarte pitorească și totuși nerodnică pentru pictor: atunci s'a dus pe copcă și ideea contelui Caylus, care măsură pe poezi după măsura în care li poate folosi pictorul și voese să le fixeze rangul după numărul iconelor ce le dau artistului.

Departee fie de noi să-î îngăduim aceste idei să câștige vađa unei reguli chiar și numai prin tăcere. Milton ar căde ca înțea nevinovată jertfă a ei. Căci într'adevăr așa se pare, că desprețuitoarea judecată ce și-o exprimă Caylus despre el nu este gust național, ci o urmare a amintitei sale reguli. „Perdere vederii“, șice el, „va fi cea mai mare asemănare ce a avut-o Milton cu Homer“. Veđi-bine, Milton nu poate umple

galerii; dar' dacă avînd ochii mei trupesci și dacă sfera lor ar trebui să fie și sfera ochilor mei interni, eu aș pune mult preț pe pierderea celor dintîiu, ca să scap de această mărginire.

Paradisul pierdut este tot cea dintîiu epopee după Homer, deși oferă iconae puține, precum nici istoria patimilor lui Kristus nu este o poemă, deși abia o poți atinge cu capul unui ac fără să nu atingi un loc, care să nu fi ocupat o mulțime din cei mai mari artiști. Evangeliștii povestesc faptele cât se poate de naiv, uscat, artiștii folosesc feluritele părți, fără să fi arētat ei, evangeliștii, nici cea mai mică schintea de geniu pitoresc. Sânt fapte ce se pot zugrăvi, sînt și de cele-ce nu se pot, și istoricii pot povesti foarte nepitoresc chiar și pe cele-ce se pot mai bine zugrăvi; precum și poetul are puterea să înfățișeze pitoresc și pe cele-ce nu se pot mai puțin zugrăvi.

Dacă înțelegem cesiunea altcum, ne seducem numai de echivocitatea cuvîntului. Icoana poetică nu este necesar a ceea, care se poate prefaca într'o iconă materială; ci toată trăsătura, toată împreunarea mai multor trăsături, prin care poetul ne sensibilizează obiectul seu așa, că avem mai lămurită consciența obiectului decătră a vorbelor lui, se numesc pitoresc, înseamnă o iconă; pentru-că

ea ne apropie de gradul iluziei, pe care icona materială e mai ales capabilă să o producă și care se abstrage și mai întîiu și mai ușor din icona materială.

XV.

„Pictorul nu poate presenta une-ori cele mai frumoase tablouri poetice, cele-ce cuprind acțiuni progresive.“

Dar', după-cum ne arată experiența, poetul poate ridica la acest grad de iluzie și reprezentațiunile altor obiecte ca vizibile. Prin urmare artistul trebuie să renunțe la clase întregi din iconaele pe care poetul le posedea. Oda lui Dryden la ziua sfintei Cecilia, este plină de tablouri misciale, care nu mișcă penelul. Dar' nu vreau să mă perd în pilde de aceste; la urma urmelor din ele nu poți înveța mai mult decătră că vâpselile nu sînt tonuri și că urechile nu sînt ochi.

Vreau să mă opresc numai la iconaele obiectelor vizibile ce sînt comune și poetului și artistului. Care-i pricina, că unele iconae poetice de acest fel sînt de folos pentru artist și din contra, că unele iconae adevărate își perd cea mai mare parte din efectul lor, tratate de poezi?

Pildele se mă călăuzească. Repet: icona despre Pandarus din cartea a patra a Iliadei este una dintre cele mai amănunțite și mai amăgitoare din tot Homer. Dela prinderea arcului până la șborul săgeții este zugrăvit tot momentul, și toate clipele aceste sînt atât

de aproape și totuși atât de deosebite, încât, nesciind umbra cu arcul, am pute înveța numai din descrierea aceasta. Pandarus își scoate arcul, îi pune coarda, își deschide tolba, alege o săgeată încă nefolosită, înaripată, pune săgeata pe coardă, trage coarda cu săgeata, coarda se apropie de piept și vârful săgeții de fer de arc, arcul mare rotunđit se desface de-olaltă răsunând, coarda sfirăe, săgeata saltă și sboară lacomă la ținta sa.

Caylus n'a putut trece cu vederea această iconă excelentă. Ce a aflat dar' el întrînsa ce să nu fie capabil să ocupe pe artist? Și ce a fost motivul, pentru care i-s'a părut mai potrivită pentru intenția aceasta adunarea țelilor ce se sfătuesc, bînd și benchetuind? Și aici și dincolo sînt motive vizibile, și ce-i trebuie artistului mai mult decătră modele vizibile, ca să-și umple pânza?

Nodul trebuie să fie așa. Amîndouă motivele sînt vizibile, deci amîndouă bune pentru pictură; dar' tot este o deosebire esențială; cea dintîiu este o acțiune vizibilă progresivă, ale cărei părți deosebite se întemplă succesiv în timp; din contra al doilea este o acțiune vizibilă, stabilă, ale cărei părți deosebite se desvoaltă în spațiu unele lîngă altele. Acum dacă pictura trebuie să renunțe deplin la timp, pentru-că în puterea semnelor sau mijloacelor imitației sale ea poate combina numai în spațiu acțiunile succesive, ca succesive nu se pot cuprinde între obiectele

ei, ci ea trebuie să se îndestulească numai cu acțiuni simultane sau numai cu corpuri, care îți permit să presupui din poziția lor o acțiune. Din contra poezia...

XVI.

„Pictura are de lucru cu corpuri, poezia cu acțiuni.“

Dar' vreau să încerc a face deducțiunile din motivele originale.

Eu judec așa: dacă este adevărat, că pictura se folosește la imitațiunile sale de mijloace și semne total diferite de ale poeziei; adică cea dintîiu de figuri și colorii în spațiu, ear' a doua de tonuri articulate în timp; dacă semnele trebuie să fie de bună-seamă într'o relație acomodată cu obiectele ce înseamnă: atunci semnele ordonate unele lîngă altele pot să exprime numai obiecte ce există unele lîngă altele ear' semnele ce urmează unele după altele, sau ale căror părți sînt tot astfel.

Obiecte ce există unele lîngă altele sau ale căror părți sînt astfel, se numesc corpuri. Prin urmare corpuri cu însușirile lor vizibile sînt obiectele adevărate ale picturii.

Obiecte, care urmează unele după altele sau ale căror părți se urmează astfel, se numesc în genere acțiuni. Prin urmare acțiunile sînt obiectele adevărate ale picturii.

Dar' toate corpurile nu există numai în spațiu, ci și în timp. Ele sînt durabile

Darea în judecată a ministerului Ioan Brătianu.

Pentru orientarea onoraților cetitori reproducem mai la vale punctele de acuză ale propunerii dlui N. Blaramberg de a se da în judecată ministerul Brătianu, care propunere, după-cum este știut, a fost respinsă decâtă camera României. Reproducem mai departe după „Monitorul Oficial” vorbirea dlui ministru de externe P. Carp din ședința camerei dela 1/13 Februarie, fiindcă această vorbire arată mai lămurit motivele, din care majoritatea guvernamentală a respins propunerea, și totodată varșă și o anumită lumină asupra stărilor parlamentare din România.

Propunerea acuză Ministerul Brătianu:

1. Că prin violență și fraudă a încercat să împedecă și a împedecat în fapt exercițiul dreptului electoral al cetățenilor;

2. Că prin mesteșugiri politenesci, prin amenințări și brutalități materiale, făcând chiar întrebuințare de forța publică, a încercat să împedecă, a terorizat și turburat întrunirile publice, garantate cetățenilor prin articolul din constituție: dovadă Bossel și Orfeu, dovadă șarjele dirijate contra studenților și dragonadele, la care a fost expusă în zilele de 14 și 15 poporațiunea desarmată a capitalei;

3. Că în zilele de 14 și 15 Martie a încercat nu numai să măcelărească poporul, dar încă să suprimă pe adevărații reprezentanți ai națiunii la poarta și chiar în curtea localului ședinței adunării;

4. Că în ziua de 14 Martie sanctuarul reprezentanței naționale a fost usurpat și violat din ordinul guvernului de puterea judecătorească, care a transformat localul ședințelor în cabine de instrucțiune, substituind procurii și judecătorii de instrucțiune poliției interne și externe a adunării, vizitând pupitrele, ba până și buzunarele mandatariilor națiunii, că în tot timpul acesta de anarhie, suveranitatea națională a fost, ca se știe așa, detronată și suspendată; că tot cu acea ocaziune s'a ridicat și arestat arbitrar și fără autorisarea prealabilă a camerei sub pretest de crimă vedită, ceea-ce nu era, dovadă ordonanța de neurmărire intervenită în urmă și care emană dela judecătorul de instrucțiune al regimului cădută al regimului chiar ce urzise și ordonase acele arestări;

5. Că a exercitat printr'un sistem de bande de rufăcători, cu plată din fondurile publice acte de violență și de brutalitate contra diariștilor din opozițiune, mergând până a-i maltrata și ale devasta localurile;

6. Că a întins curse și a urzit, cu rea credință în contra cetățenilor curăgioși, acușări calomnioase născocind complicități și comploturi imaginare;

7. Că luând rusfeturii sau percepând o dare, fără-ca ea se fie conștientă de camere, au căutat abusând de temerea reverențiară ce inspirau tuturor, dar mai ales impiegaților statului, prin funcțiunile înalte ce ocupau, să-și sporească averea sub denumirea de recompensă civică, silind astfel pe funcționarii, întreprindătorii și furnisorii statului să se înscrie cu sume însemnate și pe întrecute, care s'au adunat, încasat și distribuit fără nici un fel de control; că cu ocaziunea răscumpărării drumurilor de fer Strusberg, ca și cu ocaziunea fundării băncii naționale și răscumpărării drumului de fer Kustendje—Cernavoda s'au făcut cu

complicitatea guvernului de unii din oamenii partidului, inițiați în negocieri afaceri personale însemnate, care li-au cifrat cu milioane și care se etalează aqi cu cinism la qiua mare;

8. Că cu rea credință și cu prejudiciul intereselor țerii s'a amăgit reprezentanța națională asupra situațiunii afacerilor statului în cesțiunea Basarabiei, Dunării, Anghelosecu și Maican, și cu votarea legii asupra expulsării etc.;

9. Că a comis malversațiuni de milioane prin virimente de fonduri și violări neinterupte al principiilor legii contabilității;

10. Că a făcut să se voteze și să se sancționeze, că a promulgat legi și măsuri inconstituționale.

Toate aceste fără prejudiciu de tot ce va descoperi și adăuga în urmă comisiunea de informațiuni.

Vorbirea dlui ministru de externe P. Carp:

D-lor deputați, alegeți dacă voii, alegeți dacă puteți, ne strigă dl Blaramberg cu un aer amenințător; eu vreau și pot să aleg, și alegerea e foarte ușoară, față cu deslănțuirea pasiunilor eu susțin, că trebuie să ne păstrăm sângele rece față cu acușări politice aduse de adversari unui adversar cădută, eu știe, că nu trebuie să uităm nici-odată dreptatea, și când dăcea dl Blaramberg adeseori, că din această discuțiune are să iese cădută ori Brătianu, ori noi, să nu uităm că poate să cadă și altceva, adecă acel bun simț nepărtinitor, pe care cred că l'am moștenit dela părinții nostri (aplause) și care, cu aducă convingere o spun, cred că nu se va desmiți nici cu această ocaziune.

Dar' mai înainte de toate, d-lor, țin a vă spune un lucru, deși dl Blaramberg dăcea, că sunt apărătorul din oficiu al dlui I. Brătianu, în această ocaziune însă nu vorbesc, pentru-că sunt ministru, dar' cu toate-că sunt ministru, și precum un supus fidel are dreptul să spună suveranului sau câte-odată adevăruri care displac, tot asemenea un cetățean conștient trebuie să spună țerii și chiar majorității, dela care atîrnă, adevăruri, care poate-că îi displac.

De aceea în această privință nu voi urma sfatul dlui Blaramberg și nu voi întreba, dacă am ceva după mine, care să mă sprigine, ci mă voi întreba numai dacă am în mine ceva, care îmi dictează purtarea, și acel ceva e conștiința mea, dela care singură fac să atîrnă hotărârile mele. (Aplause.)

Ni-se cere, d-lor, darea sub judecată a dlui I. Brătianu înainte de toate ca un act de îndreptare, pentru-ca să nu se mai poată repeta relele, de care am suferit.

Dar' oare rețeta ce o dați d-voastre le-ucuesce ea răul?

Ca act de îndreptare s'a cerut darea în judecată a ministerului Catargiu, și acei care o făceau ca un act de îndreptare, — dl Blaramberg trebuie să știe bine cine erau, — dăcea că se deschide prin aceasta o eră de virtuți. Unde e însă regimul virtuții? (Aplause). Ce s'a îndreptat în urma dării în judecată a dlui Catargiu? Oare s'a sfîit dl Brătianu ca să facă ceea-ce a făcut? Oare s'a sfîit majoritatea dlui I. Brătianu ca să facă ceea-ce a făcut? Credeți d-voastre, că prin darea în judecată a dlui I. Brătianu aveți să împedecați pe un alt Brătianu, dacă ar voi să facă răul, să nu-l facă, sau pe o majoritate, dacă ar voi să facă răul, să nu-l facă? Prin urmare, d-lor, experiența trecutului mă face să mă îndoesc puțin de această panaceă univ-

sală ce o dați, mă face să mă îndoesc puțin, că odată ministerul Brătianu dat în judecată nu are să mai fie nici un ministru rău în țeară și nici o majoritate, care să spună interesele sale personale mai presus decât adevăratele interese ale țerii. Înainte de toate, d-lor, trebuie să ne întrebăm un lucru: cine judecă și cine e vinovatul? Între d-voastre, acei care cereți darea sa în judecată, nu ved unul, care să nu fi avut a suferi de dînsul, nu ved unul, care să nu fi fost adversarul lui, nu ved unul, care fără voea lui să nu aibă în adîncul inimii resentimentul luptei. Apoi aceștia sînt judecătorii? Aceia trebuie să judece, care. . . (Interuperi, murmure).

Am spus de mai înainte, că am să fie adevăruri chiar cu risicul de a displăce; prin urmare șciam, că au să mă întimpline murmure, și nu mă miră și nu mă opresc. Nu e unul, știe, care în bună dreptate să nu poată fi recusat, după toate principiile de drept. Cine e vinovatul? (Va arma.)

O întimplinare.

Domnul avocat G. Filip din Alba-Iulia ne trimite următoarea întimplinare la corespondența din Alba-Iulia dataată din 1 Februarie v. 1889, subscrisă de A. M. și publicată în „Tribuna” Nr. 28, 1889. O publicăm sub răspunderea d-sale:

Când am cetit corespondența din sus, m'am convins, că numai păcatele poporenilor greco-orientali din Alba-Iulia ai bisericii din oraș le-a putut aduce în mijlocul lor pe corespondentul A. M., care e identic cu „bărbatul iubitor de înaintarea poporului”.

Poporul din loc și giur vorbesc multe despre acel „bărbat binemeritat”, numai căt nu au și pe nimenea vorbindu-l de bine.

Fiindcă dlul corespondent A. M. m'a făcut onoarea de a mă trage și pe mine în cadrul corespondenței d-sale și a-mi face imputarea nemerită, că eu am încusat pe un coleg al meu, — înființatorul bibliotecii, — că acela a dărîmat zidul școlii și a mărit sala de învățămînt, apoi cu o emfază obrasnică strigă: „iată exemple de caractere”, am stat pe cugete și m'am întreat, că oare merită să reflectez ceva la partea din corespondența privitoare la persoana mea, sau să ignorez tot lucrul?

Cetind mai cu deamănuntul corespondența din sus și convins de neadevărurile publicate, m'am determinat în fine a-mi face reflexiunile mele, nu pentru onoratul public cetitor din loc și din apropiere, căci acesta cunoaște prea bine persoanele numite în corespondența amintită și și-a dat verdictul asupra corespondentului A. M., ce-și bate pieptul și strigă în auzul tuturor, că el singur este înaintătorul binelui și intereselor poporului românesc, el e martirul națiunii române, și apoi dacă îi studiezi actele sevrîșite până acum, afii că toate sînt un neadevăr gros, o cutezanță, de care omul cu bun simț trebuie să roșească.

Nu pentru onoratul public din apropiere sînt dar' destinate aceste reflexiuni, ci pentru cel din departare, care n'a avut ocaziune a ne cunoaște mai de aproape, și ușor poate fi înduplecat a crede, că totul e adevăr ce conține corespondența amintită.

Sînt avocat, dar' nechiemat nu voi apăra pe nimenea, reflexiunile aceste dar' mă privesc numai pe mine și purtarea mea. Deci, pentru-ca onoratul public să poată judeca în conștiință de cauză asupra invective'or aruncate de corespondentul A. M. cu o obrasnicie cutezătoare, îmi țin de datorie a descrie lucrul așa precum s'a întimplat, și anume:

În prima jumătate a lui Ianuarie a. c. veni la mine dl Ioan Cirlea și-mi comunică, că în cauzele bisericesci-școlare din parochia gr.-orientală din Alba-Iulia—oraș, de mai mulți ani s'a introdus unele abuzuri prin dl protopop și paroch local, și fiindcă ultimul, prelîngă toate stăruințele de până acum, nu voese a le delătura; în înțelegere cu mai mulți poporeni a făcut arătare la Venerabilul consistor gr.-or. din Sibiu, cerînd cercetarea și delăturarea acelor irregularități, dar' în urma suplicii dîșilor, amintitul consistor, în loc de a trimite un comisar pentru cercetarea răului, suplica subșternută a trimis-o inculpatului protopop spre cercetare sau spre ce scop, nu știu, domnul protopop a dat-o domnului avocat Rubin Patîța, care a decopiat-o și a făcut arătare penală la judecătoria de aici; m'a rugat dar' să fac o nouă suplică, în care se cer cu stăruință cercetarea gravaminelor înaintate, pe care le-am reproduș și în noua suplică.

Luînd informațiunile necesare, am compus și purisat suplica, am cetit-o dlui Ioan Cirlea și altor poporeni, care veniseră la mine, aceștia au primit-o, subscris-o, și le-am predat-o pentru înaintare la locul competent.

Acel se mărginesc totată acțiunea mea. După expunerea aceasta scurtă și basată pe purul adevăr, cutez a întreba: nu pe păcătosul corespondent A. M., ci pe onoratul public cetitor, oare eu sînt cauza incurcăturilor provocate în sinul poporenilor?

Eu nu le cercetez biserica, nu școala, nu adunările d-lor, nu conviu cu nici-unul din poporeni asupra cauzelor bisericesci-școlare, pentru-că nu sînt competent a mă amesteca în cauzele dîșilor, și dacă cineva vine la mine ca la avocat și mă însărcinează cu redactarea gravaminelor înaintate sub firma suplicanților, sînt eu responsabil? Sînt eu provocatorul irregularităților și al desbinărilor? Sînt eu răsvrător? Aceasta singur numai un corespondent fără cap și inimă, precum este A. M., o poate afirma.

Aceea ce urmăresc străinii o scim cu toții, căci avem ochii deschiiși, și ne vom feri de a servi ca instrumentele lor.

Eu cu străinii nu am nici o legătură, în societățile lor n'am umblat și nu umblu.

Onoratul public binevoească a se convinge din cele expuse, că nu eu am atacat pe colegul meu, ci cei care au subscris suplica, după-ce li-se cetise din cuvînt în cuvînt și li-se și explicase, dacă atacul e fondat sau nu? Eu nu știu, pentru-că de cauzele lor nu m'am interesat și nu mă interesez, fapta însă e, că colegul meu n'a înființat nici o bibliotecă, aceea au înființat-o alții, de unde urmează, că corespondentul A. M. nu are nici-un drept a trage la îndoală caracterele altora, cu atât mai puțin nu, pentru-că purtarea dînsului de până acum atât față cu onoratul public inteligent, cât și față cu poporul, seamănă prea mult cu purtarea oamenilor fără inimă și fără simțiri.

Pe ne drept afirmă corespondentul A. M., că advocații români de altă confesiune, prin urmare și eu, ne-am asociat și am îmbetat pe cei nepricepuți ca să răsvrătească. Îi și provoc serios pe corespondentul A. M. să binevoească a numi pe ori-cine din popor, cu care aș fi convenit asupra cauzelor bisericesci și școlare, și până nu da proba cerută sînt silit a timbra pe corespondentul A. M. de denunciant obrasnic.

Că cine merită a fi numărat între inteligenții români, va judeca onor. public, ear' nu responsabilul din tuță, care de mult e desprețuit de tot omul onest și pe care și eu l'am încunguiat, și pentru aceea, ținînd mai prejos de demnitatea bărbătească a mă dimitte cu dînsul în polemie, prin aceasta o încheiu pentru totdeauna, declarînd, că nu voi mai reveni asupra acestui obiect.

Alba-Iulia, în 8/20 Februarie 1889.

George Filip,
avocat.

CRONICĂ.

Lăsămîntul Principelui de Coroană. Alături a început a se face inventarul în apartamentele locuite de Arhiducele Rudolf în „Hofburg”. Cu acest lucru este încredințată o comisiune, în frunte cu mareșalul suprem de Curte contele Szécsen și directorul fondului familiar împărătesc baronul Mayr. Armele de exercițiu și de vîntătoare, așa cum s'au aflat într'un scrin lucrat foarte frumos, apoi pistoalele și săbiile turcesci primite ca dar dela Sultanul, toate aceste arme au fost așezate în apartamentele Maiestății Sale Monarhului lîngă armele vechi, pe care Maiestatea Sa le ține suvenir din juneța Sa. Trei saloane sînt pline de trofee de vîntătoare. Un salon mare dintre aceste reprezentă o pădure cu stînci și peșteri, cu văi și poeni, și pe ici — pe colo sînt așezate animale sălbatice preparate însuși de Arhiducele Rudolf.

*

Numiri. Ministrul reg. ung. de justiție a numit de notari: la trib. reg. din Dej pe cancelistul din Lugoj Eugen Szalka; la trib. reg. din Sibiu pe subnotarul dela acel tribunal contele Nicolau Lázár. A numit mai departe de subnotari: la trib. reg. din Brașov pe practicanțul în drept Dr. Gerő Barla; la trib. reg. din Lugoj pe practicanțul în drept Carol Székely.

*

O desmintire la autorisare Preainaltă. Diarele opoziționale au răspândit școarea, că Duminecă, cu prilegiul demonstrațiunii „monstre”, dintr'o fereastră a primului etagiu al castelului din Buda ar fi falfăit cineva cu o batistă albă; unele diare au mers chiar așa de departe, că au atribuit acest act împărătesei-Regine Elisabeta. După cum cetim acum în „Pester Lloyd”, șeful de secțiune Stefan de Pápay a trimis diarului „Egyetértés” următoarea scrisoare: „Onorată Redacțiune! Raportul ce a fost în numărul de ieri al diarului „Egyetértés” despre demonstrațiunea de Duminecă afirmă între altele, că într'o fereastră a primului etagiu din castelul regal s'a vedut o figură, care a falfăit cu o batistă albă. Pe baza autorisării ce am primit-o din parte Preainaltă, pot declara cu toată hotărîrea, că această afirmațiune nu corespunde adevărului, deoarece în castelul reg. nu s'a întimplat acel lucru, și de aceea rog pe onorata redacțiune, ca să rectifice în cel mai de aproape număr această împărtășire cu totul neadeverată ce se bazează de sigur numai pe o gresală. Budapesta, 19 Februarie 1889. Stefan Pápay, șef de secțiune și secretar al cabinetului Maiestății Sale ces. reg.” Se vede că raportorii diarelor opoziționale vor fi vedut în acel moment pe vre-un servitor de curte ștergînd praful de pe ferestri și în orbia lor numai decăt vor fi cređut, că unul dintre membrii familiei Preainalte a făcut o cinste atât de mare demonstrațiunilor de stradă.

*

Maghiarisări de nume. „Budapesti Közlöny” publică următoarele schimbări de nume:

Minorenul Eduard Veisz în „Révész”; Bernandin Weisz în „Vas”; Samuil Goldmann în „Gyulai”.

Promovări. Dl Ioan Popovici a fost promovat diarele aceste de universitatea din Budapesta la rangul de doctor în medicină, Dl Aurel Muntean, candidat de avocat, a fost de asemenea promovat la rangul de doctor în drept, în 16 a. l. c., de universitatea din Cluj.

Reuniunea igienică a comitatului Sibiu. Statutele acestei reuniuni au fost provădute cu clausula de aprobare din partea ministerului reg. ung. de interne sub Nr. 7098 a. c.

Dl Tisza eară a pus mîna pe un pretins sobol. Cetim în „Pester Lloyd”: „După-cum s'a împărtășit la timpul seu, inspectorul bisericii evanghelice din Klenóc, Stefan Daxner, a fost suspendat din post pentru uneltirile sale panslaviste; cu ceretarea s'a încredințat senioratul din Gümör și cu aducerea judecării de prima instanță tribunalul superintendenței. Acusatul a apelat în contra acestei acuze la conventul general, dar' a fost respins. Protocoloalele ce s'au luat pe baza mărturisirii lui Daxner și ale martorilor — spune „Rozsnyoi Híradó” — ar fi foarte agravatoare pentru acusat.”

Duel între doi deputați unguri. Din cauza proiectului de lege militară au început să se iee la pîrueală mai drastică și deputații detaiați, ei între ei. Astfel diarele trecute deputatul Polónyi și-a făcut despre Carol Pulszky observarea, că ar voi familia Pulszky să capete și mai multe funcțiuni? După explicațiunile ce dl Polónyi a dat lui Pulszky, acesta i-a trimis de secundanți pe doi ofițeri de honveđi, care au declarat, că Pulszky, în calitate sa de ofițer în rezervă, cere satisfacțiune. Polónyi a acceptat provocarea. La luptă deci!

Longevitate. Înainte de asta ce vre-o câteva zile s'a prezentat înaintea scaunului orfan din Cluj un țeran în etate de 102 ani, spre a urgia o afacere a unei orfane. Moșneagul a făcut pe jos un marș de două zile și a povestit, că decînd e el, a trăit tot cu sărăcia, a mîncat puțină carne și nutremîntul lui principal a consistat din pâine și mămăligă, ear' în birt nu a fost nici-odată. Un fotograf din Cluj a posat pe bētrînat. Când a fost pus înaintea mașinii nu avea nici o idee ce are să se întemple cu el și a întreat înfricoșat, că nu are să-l doară?

Monumentul lui Scheffel. În Heidelberg se va ridica în curînd un monument de bronz lui Victor de Scheffel. Statua va fi de mărime naturală, pedestalul e cioplit din granit.

Earăși un concurs de frumșeță. De astă-dată în Paris! Concursul va fi internațional, pot participa chiar femei de rasă neagră și galbină. Concurențele au să lupte însă toate cu aceeași armă: îmbrăcăminte pompoasă orbesce ochii și ești aplecat a afla de frumoașă o femeie în vestiminte pline de petri scumpe, chiar dacă ea e urită, de aceea concurențele în Paris au toate să poarte același costum, aceeași frisură, în tot să fie una ca una. Și premiile sînt foarte mari: primul premiu de 30.000 franci. Aceea, care va fi proclamată de cea mai frumoasă, va ave dreptul să poarte numele: „Prima aleasă de Paris”.

Trifoiul și năpii.

II.

Năpii sau cum se mai și numesc de unii sfeclele sînt plante, care dau unul din cel mai excelent nutreț pentru vite. Și ceea-ce recomandă și mai mult cultivarea lor este, că sub împregiurări favorabile se produc pe un loc relativ mic astfel de mase enorme de nutreț, încât nici una din plantele cultivabile nu poate concura în această privință cu năpii.

Soiul năpilor are o mulțime de varietăți cu fel de fel de numiri. E destul a ne nota în această privință, că varietățile lungurețe se potrivesc mai bine pentru pămînturi ușoare, ear' varietățile rotunde pentru pămînturi mai legate.

Năpii pot urma în rîndul sēmînturilor după ori-care plante, chiar și după ei însuși. De regulă premerg și urmează năpilor spicoase.

Ori-căt de mult gunoiu s'ar da arăturii pentru năpi, nu este prea mult. Cu căt. mai tare se gunoesece, cu atât mai mulți și mai frumoși se fac năpii.

Dacă năpii urmează după spicoase, îndată după secerarea acestora se cară gunoiu pe loc. (80 până la 100 care pe jug.) Gunoiul se tînde bine pe loc și numai decăt se ară adînc. Năpii sînt foarte mulțumitori pentru o arătură adîncă. Arătura rămîne preste iarnă în brezde, negrăpată.

Primăvara, după-ce s'a sbicit bine pămîntul, se ară de nou sau se extirpează. La nici o întimplare să nu se are pămîntul până-ce este ud sau moale. Arătura să se verse bine după plug.

După plug se grapă bine, așa ca arătura se nu fie brușoasă. Dacă preste iarnă brezele au degerat, arătura de primăvară se face foarte frumoasă.

Napii sau se sădesc, sau se samănă. Cine are loc puțin și buruienos; unde pământul face lesne o scoarță la suprafață; cine nu poate ajunge decât târziu primăvara la lucrarea câmpului, acela sădesc napii. Spre acest sfârșit se caută un loc fâșos, dar' scutit, fie la câmp, fie în grădină. Acest loc se guoesece bine și se lucrează cu hârlețul ca de legumă. Sămînța de napi se samănă în rînduri, așa ca se poți plivi și săpa printre rînduri. Îndată-ce se ivesce buruiana, se plivesce chiar dacă n'ar fi răsărit napii. Mai târziu, după-ce au răsărit napii, ei se sapă. Buruiana trebuie strpită de câte-ori cere trebuința. Dacă rădăcinile răsădurilor s'au îngroșat până la 1/3 țol se așteaptă ploaia și răsadele se sădesc pe loc.

Sămînțatul deadreptul pe loc se face în două chipuri: sau în cuiburi, sau în rînduri. Procedura este analogă sămînțatului sau pusului cucuruzului.

Cine poate să aleagă între pusul în cuiburi și între sămînțatul în rînduri, să aleagă cel din urmă. Sămînțatul în rînduri se face prin mașinile de sămînțat, cu care se fac și alte sămînături.

Trei până la cinci săptămâni trec până-ce răsar napii. Adese-ori arătura este înverșită de buruiană înainte de ce răsar napii. În acest cas n'avem se ne mai gândim nici o clipă și mergem cu sepele pentru a strpi buruiana. Dacă s'a ivit — și fie cât de puțin — colțul, se vede rîndul foarte bine și dăm cu sapa printre rînduri, ear' dacă n'a împuns colțul deloc, putem săpa fără grijă. Săpatul dintîiu se se facă de timpuriu și cu multă acuratețe. Cu cât s'a făcut mai bine și la vreme săpatul dintîiu, cu atât mai ușor și mai fără cheltueală este săpatul ce urmează.

La napi nu poți dice că le ajung două săptămâni. Poate-că le ajung, dar' poate-că le trebuie și mai multe. Și dacă voim să avem o răsplată dreaptă a muncii noastre, trebuie să săpăm napii de câte-ori cere trebuința. Adecă de câte-ori pământul face scoarță și se îmburuienesc.

Napii n'au lipsă de moșoroiu, ca cucuruzul.

După-ce napii s'au desvoltat astfel, încât pământul este acoperit de frunze înceată crescerea buruienilor și prin urmare și săpatul.

Jupuitul foilor este o măsură stricătioasă pentru desvoltarea napilor.

Târziu toamna, după culesul cucuruzului, se scot și napii. Frunzele se rêtează cu cuțitul, napii scoși se aruncă grămadă, de unde se încearcă.

Păstrarea napilor preste iarnă se face în pivniți sau cămări scutite de ger. Este bine a alege napii vătējași și stricați înainte de ce se așață pentru iarnă. Cine nu are pivniți și magazii potrivite, poate păstra napii în ori-ce loc, dacă îi așață pe suprafața pământului în forma unei jireți (d. e. ca grămețile de petriș pe drumuri, nici mai late, nici mai înalte, dar' de lungime potrivită). Jirețile se acopere cu vre-o două paie, și dacă crește frigul, cu pământ preste paie. Cu cât frigul se face mai mare, cu atât mai gros trebuie să se facă acoperământul.

Ori-unde vor fi păstrați napi, ei trebuie căutați des. Dacă se simte căldură în grămadă, napii trebuie mutați și preste noapte lăsați chiar descoperiți sau ușile și ferestrele magazinului lăstate deschise. Dacă se face frig, încât amenință îngheț, trebuie tot acoperit, respective tot închis. Cu un cuvânt temperatura trebuie regulată potrivit, pentru a împedecea ferberea sau înghețarea napilor.

Producția napilor variază foarte mult. Șese sute de măji sau trei-șeci care de napi de pe un juger este o recoltă foarte bună, ceea-ce corespunde la circa 600 măji metrice pe 1 hectar. În termin mediu, producția este de 450 măji metrice pe hectar. Un chilogram de sămînță conține 45.000 de grăunțe, din care răsar 71%. Adîncimea potrivită a sămînței este de 3 cm., ear' lărgimea rîndurilor de 55 cm.

Cuantitatea sămînței se orientează după modul sămînării. Pentru sămînțatul în rînduri ajung 21 chg. ear' în cuiburi 12 chg. pe hectar.

Napii se taie prin mașini anume în bucăți potrivite, se amesteacă cu pleavă, cu paie iaiate sau pași tăiați, și se dau vitelor comute. Cine n'are mașină, poate tăia napii cu toporașul. De regulă se dă la vite de două-ori pe ții napii și între aceste două mîncări puțin fîn.

Eugen Brote.

Din public.*)

București, 6/18 Februarie 1889.

Cu ocaziunea zilei mele onomastice, 3/15 Februarie a. c., m'a surprins foarte plăcut o mulțime de adrese de felicitare și încurajare dela amicii mei din Transilvania. Numărul cel mare al acestor adrese m'pune în imposibilitate de a răspunde în particular fiecăruia din amicii, care m'au onorat cu atențiunea d-lor. De aceea m'vîd silit a folosi calea neobișnuită a jiaristiceii și, prin mijlocirea prețuitului nostru jiar „Tribuna“, a-i ruga pe toți să m'excuse, dacă nu sînt în stare a le răspunde deadreptul, ci să primească pe această cale expresiunea profunde mele grațitudinii pentru mîngăierea și încurajarea ce m'au făcut prin adresele d-lor.

Rugându-i să-mi păstreze și în viitor aceleași sentimente, cu care m'au onorat până acum, îi încredințez despre statornicia mea în iubire și devotamentul meu față cu d-lor și cauza românească, în serviciul căreia sîntem cu toții.

Simeon Popescu, profesor la facultatea teologică în București.

* Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesce răspunderea.

POSTA ULTIMĂ.

Budapesta, 21 Februarie n. Casa deputaților. După-ce ministrul-preșident Tisza a polemizat cu vre-o câțiva antevorbitori, dieta a acceptat cu majoritate covârșitoare ș-ul 14 al proiectului.

Viena, 21 Februarie n. Fortăreața Przemysl primește o comandă corp.

Paris, 21 Februarie n. Misiunea lui Meline s'a zădărnicit din cauza greutăților ce s'au ivit la împărțirea portofoliurilor, după ceea-ce Meline a renunțat din nou la mandatul de a forma cabinetul.

Roma, 21 Februarie n. Sciri neconfirmate spun, că reconstruirea cabinetului e iminentă.

Londra, 21 Februarie n. În comisiunea Parnell unii martori au dovedit, că trei dinamitarzi din Camces aveau să ucidă pe prințul de Wales și pe Gladstone.

Mesagiul de tron constată o îmbunătățire a stărilor din Irlanda.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI“.

Budapesta, 22 Februarie n. Casa deputaților. La ș. 15 a cerut Bolgar precizarea acurată a maximumului rezervei de întregire și statorirea contingentului ei anual. A propus mai departe retrimiteria ș-lui de comisiunea militară. Thaly s'a alăturat propunerii antevorbitorului, dicînd că este o cestiune de constituționalitate ca parlamentul să cunoască maximumul.

București, 22 Februarie n. Camera a primit cu 101 contra 41 voturi propunerea a doua de a pune ministrul Ioan Brătianu în stare de acuză și a ales o comisiune de anchetă de 7 membri, dintre care 5 de accia, care au votat pentru propunere.

Paris, 22 Februarie n. Cabinetul este constituit. Tirard este ministru-preșident, Constant la interne, Rouvier la finance, Freycinet la răboiu și ambasadorul din Germania Courcel la externe.

Londra, 22 Februarie n. Parlamentul a fost deschis prin mesagiul de tron. În acesta se dice, că relațiunile eu puterile străine sînt cele mai bune, dar' este trebuința de a se sporî măsurile de precauțiune pentru asigurarea comerțului și litoralelor Angliei. Cee drept, puterile toate se arată amicale, dar' regina n'are dreptul de a presupune, că schimbarea acestei stări de lucruri ar fi absolut exclusă. Se crede că guvernul va presenta un proiect de lege, în care se vor cere 12 milioane livre sterlinge pentru sporierea vaselor de răboiu și a efectivului marinarilor.

Lemberg, 22 Decemvrie n. După „Gazeta Przemyska“ fortăreața Przemysl pe baza dispozițiunilor de dislocățiune din urmă, în curînd va deveni reședința unei comande de corp separate.

Bibliografie.

Sumarul Nr. 5 al „Revistei Literare“ conține:

Era liber cine era oștean, de V. A. Urechia. — Bastardă, poesie de Th. M. Stoenu. — Nu, nici-odată, poesie de Miron. — Unai copile, poesie de Tr. Dumitrescu. — Alector și Malul de aur, de G. P. Samuraru. — Hanu roșu, basm breton, de Umbră. — Mume, poesie de Col. G. Boteanu. — Distichuri, de N. Răd. Nig. — Popa șiret, poveste de G. Adamescu. — Vorbe, * * *. — Domnul Petre, de S. Lt. I. A. B. — Minciunile civilizației, după Nordan, de Nocturna. — Corespondența noastră, de Redacțiune. — Recreații, de Recreator. Gravuri: Un templu egiptean.

Extrase din „Budapesti Közlöny“.

Licitatiuni:

— 7 Martie st. n. a. c. imobilele lui Henric Klucsarits (în Recaș) și 11 Martie st. n. a. c. imobilele lui Aurel Neumann decătră tribunalul reg. din Timișoara.

Edicte:

A se insinua pretensiunile în 45 de zile: — la rēmasul după Ioan Medovárszki (din B. Ciaba) la tribunalul reg. din Bichiș-Giula; — la rēmasul după Petru Borbás la tribunalul reg. din Sătmarnemeti.

Citatiuni:

— Iuliu Bugy, a cărui ubicațiune e necunoscută, se provoacă a se infăția la 6 Martie st. n. a. c. la tribunalul regesc din Arad.

— Sebastian Meiszlinger și Carol Ghega, a căror ubicațiune e necunoscută, se provoacă a se infăția la 14 Martie st. n. a. c. la tribunalul reg. din Lugoj.

— Andreiu Mihály, a cărui ubicațiune e necunoscută, se provoacă a se infăția în restimp de un an la tribunalul regesc din Ciuc-Sereda.

Concurs în provincii:

— Contra Maur Lederer în Neoplanta. Concurs. cms. Dr. Guido Sárffy; massa crt. Victor Flatt, Term. de ins. 13 Aprilie n.; proc. de licid. 7 Mai st. n.

Posturi vacante:

— Un post de magistru postal în Ciuciac (ett. Clujului) prelîngă caștiune de 200 fl., remunerațiune anuală 480 fl., paușale 60 fl. și ca anmanare 96 fl. — A se adresa în trei săptămâni la direcțiunea postală în Sibiu.

— Un post de magistru postal în Csötörtök (comit. Pojonului) prelîngă caștiune de 100 fl.; remunerațiune 180 fl., paușale 40 fl. și ca anmanare 12 fl. — A se adresa în trei săptămâni la direcțiunea postală în Pojon.

— Un post de subnotar la judecătoria cerc. din Malaczka. — A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de conducător clasa a III-a de cărți furdure la judecăt. cerc. din Papolca, cu salariu de 800 fl. și rețut de cuartir 200 fl. — A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de scriitor la tribunalul reg. din Timișoara, cu salariu de 500 fl. și rețut de cuartir 100 fl. — A se adresa în patru săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de practicant de socoteală cu diurnă la perceptoratul reg. din Timișoara. — A se adresa în 14 zile la autoritățile competente.

Călimdarul zilei.

11/23 Februarie.

Julian: Vlasic. Gregorian: Lazar. Soarele: răsare 6.54, apune 5.34.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 22 Februarie, 6 oare dimineața.

Table with 5 columns: Presiunea atmosferică în mm., Temperatura după Celsius, Maximul și minimumul temperatură, Direcția vîntului, Observații.

Din țeară, 20 Februarie, 7 oare dimineața.

Table with 5 columns: Stațiunile, Presiun. atmosf. în mm., Temperatura Celsius, Vîntul direcția și tăria.

Sosiți în Sibiu.

La 22 Februarie n.

Hotel „Neurhiner“, Blassa, Saulich, Pohl din Viena; Kohn din Troppan, toți comercianți. Hotel „Habermann“, Mendel, fabricant de sticlă din Porumbacuul-de-sus.

Economic.

Stațiuni de armăsari. În 20 l. c. a avut loc în Homorod împărțirea de armăsari de ai statului. Comitatul Sibiuului a primit 20 de armăsari, care la 1 Martie vor fi trimiși pe la diferitele stațiuni.

Stațiunile și prețurile sării armăsarilor sînt:

Sibiu: Macbet 3 fl., Pirat 3 fl., Nonius 2 fl. și Săgya 1 fl. Șelimbër: Fehér 2 fl., Săgya 1 fl. Slimnic: Villám 2 fl., Siglovy 1 fl. Brad: Losonczy-Săgya 1 fl., Neapolitano 1 fl. Mercurea: Nonius 2 fl., Radamaus 1 fl. Roșia: Vihar 2 fl., Stieglitz 1 fl. Noerich: Csograd 2 fl., și Zsigard 2 fl., Iussuf 1 fl., Săgya 1 fl. Chirpăr: Favorit 2. și Kőrös 1 fl.

La stațiunile: Sibiu, Roșia și Noerich s'au împărțit armăsari tineri.

Reuniunea creditorilor din Viena.

În adunarea generală de curînd ținută a reuniunii creditorilor din Viena s'a cetit raportul anual al acestei reuniuni. În anul 1888 s'au anunțat reuniunii 600 de insolvenți, cu o sumă de 2,258.000 fl., precînd 1887 reuniunea a avut numai 449 de insolvenți cu 2,000 fl. În anul trecut membrii reuniunii au suferit în comun o pierdere de 3,500.000 fl. la 1200 casuri de crisă. Dintre insolvenți 344 de comercianți s'au împăciuit cu reuniunea de creditori; suma primită pe calea împăcării a fost de 1,800.000 fl. 155 de insolvenți au plătit pe calea concursului, suma plătită a fost de 700.000 fl.

Industria națională.

Sub acest titlu aduce jiarul german din București „Rom. Lloyd“ următoarea șire: Din Pitesci ni-se împărțese, că acolo s'a deschis o fabrică de palării țerănesci; până la începerea răboiului vamal între România și Austro-Ungaria, palăriile țerănesci se importau în statul român din Ardeal, cu deosebire din Brașov.

Deoarece-ce acest fabricat e tot atât de bun în calitate ca și cel de Brașov, ear' prețurile nu sînt mai mari decăt au fost prețurile palăriilor importate din Brașov, întreprinderea aceasta și-a asigurat existența durabilă, înmulțînd astfel cu un ram nou industria României.

Sporirea venitului pădurilor în România.

Cetim în „Românul“ din București: Ministerul agriculturii și domeniilor, în scopul descentralizării serviciilor, a autorizat pe silvicultorii-șefi de circumscripție să facă licitațiuni și să aprobe vînderi de produse accesorii ale pădurilor până la competența de lei 300. Această măsură economică va avè de rezultat sporierea venitului pădurilor cu minimum 400.000 lei anual din uscături ce mai înainte putreziu.

Creditul fonciar al Franciei a realizat în anul 1888 un beneficiu net de 21,286.358.

Ceea-ce permite a se distribui o dividendă de cel puțin 62 lei de acțiune.

Disconto-Gesellschaft.

Consiliul de administrație al acestui mare institut a adoptat în principiu propunerea de a se spori capitalul acțiunii cu 15 milioane marce.

Acum 17 ani capitalul acestei societăți a fost fixat la 60 milioane marce și la 1887 fondurile de rezervă atingeau cifra de 13,720.000 marce.

Tutunurile în Italia.

Tutunurile în Italia au produs pentru tesaur în 1888 92,455.763 lei, contra 93,617.410 lei în 1887.

Insolvențe. Reuniunea creditorilor din Viena anunță următoarele insolvențe:

Francisc Schmiedeg, comerciant în Város-Hídvég. Emeric Meleg, comerciant în Rákospalota. Ignatie Steinfeld, neguțator în Bichiș-Giula. Marc Friedmann, comerciant în Cașovia. Ioan Benedictor, comerciant în Viena. Iosif Gruber în Klagenfurt.

Prețul mărfurilor.

Țigul de rîmători în Steinbrach. În 20 Februarie n. s'a notat: unguresci bētrani grei 49.— cr. până 50.— cr., unguresci grei, tineri 52.— cr. până 52 1/2 cr., de mijloc 52.— cr. până 52 1/2 cr., ușori 49.— cr., până 50.— cr., marfă țerănească, grea 49.— cr., până 50.— cr., de mijloc 48.— cr., până 49.— cr., ușoră 48.— cr. până 48 1/2 cr., romănesci, de Bakony, grei 51.— cr. până 51 1/2 cr., transito, de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr., până — cr., transito sērbesci grei 49.— cr. până 50.— cr., transito de mijloc 47.— cr. până 47 1/2 cr., transito ușori 44.— cr. până 46.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpenți delă gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 20 Febr. 1889.

Table with multiple columns: Sămînțe, Prețul per 100 chilogr., etc. Includes rows for Grâu, Săcără, Orz, etc.

Cursul pieței din Sibiu.

din 22 Februarie st. n. 1889. Hărție-monetă română 9.30 vînd. 9.38 Lire turcesci 10.75 „ 10.86 Imperiali 9.75 „ 9.86 Ruble rusesci 1.25 „ 1.28

Bursa de Budapesta

Table with columns: Rentă de aur ung., Argintul, etc. Includes various financial data points.

Bursa de Viena

Table with columns: Renta de aur ung., Argintul, etc. Includes various financial data points.

Bursa de București.

Table with columns: 20 Februarie. — 4 oare p. m., Cassa, Ultim, etc. Includes various financial data points.

Redactor responsabil: Septimiu Albin.

Anunț. [676] 6-6

În cancelaria subscrierului se primesc un scriitor notarial versat în purtarea cancelariei, dexter în toate ramurile și cu moral bun, pentru salarul lunar de 20 fl., prelângă vipt și locuință afară de spălătură; îmbunătățirea salariului depinde dela respectivul.

Se cere cunoscința limbii române, maghiare perfect și ceva germane. Nu strică și cunoscința unei limbi slavice.

Reșița-rom., 10 Febr. 1889.

August Gontean, notar cercual.

INSTITUT TIPOGRAFIC IN SIBIU.

A ieșit de sub tipar cu litere latine:

ARGHIR și ELENA.

Istoria

preafumosului fecior de craiu și a preafumoasei fete măiestre cu părul de aur.

Adecă:

o închiptuire, sub care se înțelege luarea Ardealului prin Traian cesarul Romel.

Prețul 20 cr. = 50 bani.

A ieșit de sub tipar și se află de vânzare la

Institutul tipografic din Sibiu:

ȚINEREA VITELOR

de

Eugen Brote,

president al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu“.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC din Sibiu

recomandă:

Comassările

de

IOAN CORNEA, inginer diplomat.

Prețul unui exemplar 15 cr. v. a.

Banca generală de asigurare „TRANSILVANIA“ IN SIBIU, fundată în anul 1868

asigurează prelângă condițiunile cele mai favorabile:

- a) în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobilii etc. b) pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe cazul morții și pentru terminuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Table with 2 columns: Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc, Sume asigurate pe viață. Rows for years 1869-1884, 1885, 1886, 1887.

1,185.799 fl. 16 cr.

Conform bilanțului pentru 1887 fondurile de rezervă și garanție se urcă la 584.783 fl. 27 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu (Strada Cisnădiei Nr. 6, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (C. I. Münnich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Convocare.

[679] 1-1

„Economul“, institut de credit și economii, societate pe acțiuni în Cluj, își va ține adunarea generală anuală în 2 Martie st. n. a. e. dim. la 10 oare în localitatea institutului; la care adunare prin aceasta se invită domni acționari ai institutului.

Obiectele adunării vor fi:

- 1. Raportul direcțiunii. 2. Raportul comitetului de revisiune. 3. Stabilirea bilanțului pe 1888 și fixarea dividendelor. 4. Alegerea direcțiunii conform §-lui 32 din statute. 5. Propuneri eventuale. 6. Exmiterea unei comisii spre verificarea procesului verbal.

Din ședința direcțiunii institutului de credit și economii „Economul“, societate pe acțiuni, ținută la Cluj în 26 Ianuarie 1889.

Alexandru Bohatielu m. p., președinte.

Iuliu Coroianu m. p., director.

Bilanțul pe anul 1888 al institutului de credit și economii „Economul“, societate pe acțiuni în Cluj.

Contul profitului și al perderilor:

Table with 2 columns: Ieșite, Întrate. Rows include Interest, Salare, Chiria biroului, etc.

Contul bilanțului:

Table with 2 columns: Active, Pasive. Rows include Anticipațiuni, Mobiliar, Credit fix, etc.

Cluj, 31 Ianuarie 1889.

Iuliu Coroianu m. p., Dr. Gregoriu Silași m. p., A. Filip m. p., director, cassar, comptabil.

Acest bilanț examinându-se din punct în punct, s'a aflat exact și în conformitate cu cărțile de comptabilitate.

Membri ai direcțiunii:

Alexandru Bohatielu m. p., Gavril Pop m. p., Ioan Petranu m. p., Emeric Pop m. p., președinte.

Comitetul de revisiune:

Nicolae F. Negruțiu m. p., Lazar Baldi m. p., Stefan Galea m. p., Basiliu Podoabă m. p., Andreiu Truța m. p., președinte.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1888.

Large table with multiple columns showing train routes and schedules between various stations like Budapest, Sibiu, Cluj, etc.

Nota: Numerii încadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.